

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 דצמבר 2018

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

לפני כבוד השופט שמואל מלמד

פרקליטות מחוז תל אביב פלילי

המאשימה

נגד

הנאשמים

1. חיים ברק כהן ת.ז. 033642448
2. ערן ורד וייס ת.ז. 024842510
3. איליה מרשק ת.ז. 304326275
4. יגאל רמבם ת.ז. 011056124
5. משה מנקין ת.ז. 061206488
6. אילן יוסף פלד ת.ז. 034410357
7. אמנון פורת ת.ז. 065575482

נוכחים:

ב"כ המאשימה – עו"ד דפנה יבין, מתמחה רומן בוליק
ב"כ הנאשם 2 – עו"ד משה סרוגוביץ'
ב"כ בנק לאומי – עו"ד אפרת ברזילי
הנאשם 1 בעצמו
החוקר הפרטי, סם זוננשיין

פרוטוקול

ב"כ הנאשם 2:

אני חוזר על הבקשה הכתובה, אין לי הרבה להוסיף מעבר לכך חוץ מהעובדה שהבקשה הופנתה
בראשונה כלפי עד תביעה זוננשיין שהוא חוקר פרטי שבהתאם להודעתו במשטרה גם ערך את
המעקבים, כמובן שככל שטענתו היום כפי שאני מבין אותה מחברתי, עו"ד יבין, היא שהחומרים
נמסרו לבנק לאומי ואני מדגיש בהדגשה והוא לא שמר לעצמו שום עותק של זה, אנו מרחיבים את
הבקשה גם כלפי בנק לאומי שמחזיק בפועל בחומרים. הבקשה היא בקשה לפי סעיף 108 לקבל את
כל התיעוד של כל המעקבים ופעולות החקירה שנעשו על ידי מר זוננשיין מטעם בנק לאומי או אחרים
מטעם בנק לאומי אחרי הנאשמים בתיק. אנו סבורים שהחומר הזה הוא חומר רלוונטי בעליל במיוחד
שמדובר בתיק של הגנת הפרטיות, אנו משתוקקים ללמוד מה היה ההיקף של הפגיעה בפרטיות של
בנק לאומי בנאשמים באמצעות מערכת מעקב והתחקות משלהם. אנו סבורים שהדבר יתרום תרומה
רבה להוכחת טענות האכיפה הבררנית המפלה בתיק זה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח' 31 דצמבר 2018

הנאשם 1: בתיק הזה הקונספירציות תמו בשלב כה מוקדם כאשר התייצב אדון קופרברג ומוסר סרטונים שחשב שהם רק הסרטונים שירדו מיוטיוב או פייסבוק. ואז מעביר בשגגה שני סרטונים מבין מכלול שלם של סרטונים ומעקב שבוצע אחריי. בסרטוני מעקב הזה מה שקורה זה בעצם כל שעות היממה בחיים שלי הפרטיים אני מתועד, בת הזוג שלי מתועדת, לא יודעת מה עוד חיפשו. בנוסף לזה, יש אצלי חומרים שחלקם מראים חלק מהעוקבים ליד הבית שלי, טלפונים שקיבלתי בחוד אפריל שהתייחסו למעקבים אחריי. ההצעות על כך שישלחו לי נערת פיתוי. כל מיני תכניות הזויות שתהיה נערת פיתוי ואני אהיה איתה. אני תיעדתי את כל השיחות האלה. מה שבטוח וברור ואת זה אין מחלוקת שמעקב בוצע. במעקב הזה היה אלמנט באופן שבו הבנק טיפל במה שהם כינו אותו משבר. העובדה היא שבאופן רציף החיים שלי תועדו וצולמו על ידי האדון הזה שיושב באולם וחבריו והגברת שנמצאת באולם. כשהיא מתראינת בתקשורת הכישורים שלה הם כישורים של סוכנים, כישורי הסוואה. הופעל מערך מודיעיני כבד שחלקו יושב פה באולם, על החיים שלי שאפשר לשאול את השאלה אם זאת פגיעה בפרטיות או לא כמו שחברי הציע אבל בהחלט כאשר אני ניצב מול כתב אישום שבחלקו אומר שבזמן אמת אני גם מודע וגם מודעים כל הגורמים שהעידו פה כמי שמופתעים או לא מופתעים מהגעה להפגנה למקום כל שהוא, זאת לא האמת. האמת היא משהו שונה לחלוטין. ניצב פה המורה שאומר שהודיעו לו מבעוד מועד שאני אמור להגיע. זה אנשים שעומדים איפה שאני הולך וכך התנהלו החיים שלי וזה מרכיב בתיק כחומר סופר רלוונטי להגנה שלי. הניסיון מלמד שלא רק מצולם אדם אלא שאנשים מהסוג הזה שעושים עבודה הם כותבים דוחות. אני אבקש את כל התיק. אין לי אינדיקציה לגבי המיקומים שצילמו אותי. אבקש כל חומר שפוגע באופן מובהק בפרטיות שלי ולא רלוונטי להגנת הנאשמים אבקש שיהיה לעיוני.

ב"כ המאשימה:

אני מסבירה שאנו נמצאים בבקשה לפעי סעיף 108 וכזאת צריכה להיות קשורה לכתב האישום. זכותו של אדם אם הוא מזהה שאחד מהעובדים שלו מצוי במסכת כפי שהראה למנכ"לית הבנק להיעזר בשירותים של חוקרים פרטיים ולאסוף ידיעות והכל במסגרת החוק. ההגנה מנסה לייצר משוואה, כלומר שאם נאשם 1 ויתר הנאשמים צילמו את המנכ"לית או התקשרו למי מבין משפחתה ולאחר מכן דיברו אליהם דיבורים מסוג הדיבורים שיש בהם לבזות ובכך פגעו בפרטיותה ובפרטיות בני ביתה הרי שאם בוצעה פעילות אחרת שלדעתם היא פגיעה בפרטיות מותר להם גם לקבל את החומר הזה. מתוקף עבודת החוקר הפרטי, אין המדובר בפגיעה בפרטיות כל עוד החוקר הפרטי שומר על הכללים על פי דין, שומר מרחק, מצלם מרחוק, לא מעביר, זה מותר על פי דין. לא ברור לי גם וההגנה לא הסבירה, באיזה אופן העובדה שמי מהנאשמים האחרים עוקבו על ידי חוקר פרטי. האם הנאשמים עברו עבירה פלילית? אם חבריי סבורים שהחוקר הפרטי עבר עבירה פלילית, שיגשו לתחנת המשטרה ויגישו תלונה. אנחנו מסתייגת בכלל מההשוואה הזאת, מהרצון של ההגנה לייצר משוואה כביכול המעקב של הנאשמים שווה מעקב של חוקר פרטי. גם אם יסתבר שהחוקר הפרטי חרג מסמכויותיו אין בזה לשמש להגנת הנאשמים. מאחר ואנחנו לא יכולים לדעת האם יש רלוונטיות בחומר, המדינה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 16-12-50883 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח' 31 דצמבר 2018

לא מחזיקה בחומרים הללו, אנו נסכים שהבנק או מי שמחזיק חומרים מהסוג הזה, החומר יועבר למדינה כנהוג במקרים מהסוג הזה ואף אפשר להעביר אותו לבית המשפט כדי שהמדינה תראה האם יש פגיעה ואין צד שלישי שלא קשור. ככל שיש חומרים רלוונטיים לא תהיה התנגדות שיועברו להגנה. אני מציעה שבשלב ראשון נברר אם יש חומרים נוספים וככל שיש כאלה הם יועברו למדינה ולבית המשפט. אני ביקשתי ממר זוננשיין שיגיע לכאן היום, שפניתי אליו לראשונה לזמן אותו לדיון הוא אמר שאין חומרים נוספים, הוא יציג לבית המשפט תצהיר בעצמו.

מר סם זוננשיין, ת.ז. 13642988, לאחר שהוזהר כדין:

את כל החומר שאספתי במהלך הפעילות שהייתה, הכל הועבר לבנק שהבנק הוא הלקוח שלי. זה הועבר בצורה פיזית וגם עדכונים בעל פה וחלקו גם במיילים. אני מדגיש, כל החומר אצל הלקוח שלי. אין אצלי שום חומרים נוספים שלא הועברו לבנק. את כל התיק העברתי לבנק. יכול להיות שיש דברים במיילים שאני לא יודע אם הם קיימים או לא.

הנאשם 1:

אני מצהיר שבכוונתנו לשקול להזמין את עו"ד ברזילי כעדת הגנה.

עו"ד ברזילי:

ראשית, מבחינת הנתונים, אמנם הבקשה לא הופנתה כלפי הבנק. חומר שהתקבל מהחוקר הפרטי כפי שהוגדר ברישא לבקשה. במסגרת הזאת, נמצא חומר. לפי מה שהבנתי לגבי חומרים אחרים, ברור שאלה החומרים. לגבי המיילים, לא משוכנעים שכל המיילים נמצאו אבל מה שיש כאן זה מה שיש. נעשתה בדיקה ובכל מה שנאסף נמצא ביד. אני לא יכולה להצהיר שזה כל מה שהיה. לפחות מבחינת המיילים. אני כן מצהירה שנמצא חומר והוא נאסף ואפשר לראות אותו אם בית המשפט יחליט שיש לכך מקום. אנו עדיין חוזרים על השאלה שרלוונטית ואנו עומדים עליה. ככל שמדובר בחומר רלוונטי, לא היה חיסיון ואם מדובר בחומר רלוונטי אין טענה וגם לא נעלה טענת סודיות על עבודה של חוקר פרטי. ככל שהחומר רלוונטי למשפט אין טענת חיסיון. הפניה לחוקר פרטי הייתה פניה חוקית. גם במסגרת סעיף 108 היא מסגרת שדורשת רלוונטיות. הטענה לאכיפה בררנית מנסה להפוך את הנפגע לנאשם. אין מה להשוות בין העבירות המיוחסות בכתב האישום לבין פניה לגיטימית לחוקר פרטי מורשה ועוסק בעבודה חוקית. המטרה היא התגוננות מפני אותה פעילות שבחלקה נושאת כתב האישום. אין גזרה שווה בין פעילות חוקית לבין פעילות לא חוקית ועצם הצמדת החוקרת פגיעה בפרטיות לעובדה של חוקר פרטי אינה יוצרת גזרה שווה בין הפעילות שלו לבין העבירות הנתענות כלפי הנאשמים. אבקש להגיש דברים שנאמרו על ידי בא כוח התביעה שלחקירה הפרטית יש מקצוע מסודר בחוק ומקצוע של חוקר פרטי מוגנת על פי החוק. גם במקרים שבהם לפעמים ניתן לראות חריגה מהחוק על ידי אדם שאינו חוקר פרטי. יש הגנה מקצועית. אני אומרת בשולי הדברים, בנינו הטענות מכריעות את הכף, אנו איננו מסכימים למסירת חומר שאיננו רלוונטי. לא תהיה הסכמה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח' 31 דצמבר 2018

למסור חומר שאינו רלוונטי. אין התנגדות שהחומר ייבדק על ידי התביעה וגם על ידי בית המשפט וככל שיש רלוונטיות, יוחלט בעניינו. אני חוזרת ואומרת אין בכך משום הסכמה למסירת חומר שאינו רלוונטי. אבקש להדגיש, החומרים כמו שאנחנו הבאנו אותם הם בדיוק החומרים, החומר שהועבר על ידי החוקר הפרטי ונמצא בבנק.

ב"כ הנאשם 2 :

קודם כל, מי שמכריע בשאלת הרלוונטיות זה בית המשפט. יש את הפריזמה הצרה ויש אולי את הרחבה. עצם העובדה שחוקר פרטי פועל מכוח דין לא אומר שהוא לא יכול לעבור על החוק גם שוטרים יכולים שהם פועלים מכוח חוק לעבור על החוק אולי אפילו בתום לב. מבחינת רלוונטיות במובן הצר שלה, החומר של החוקרים הפרטיים שנמצא בחומר החקירה מלמד על תיעוד אירועים שמופיעים בכתב האישום. ככל שיש בחומר תיעוד של אירועים בכתב האישום זה רלוונטיות במלוא מובן המילה. הנאשמים מואשמים על דברים שרובם נעשו בפומבי, תחת החלופה של הטרדה אחרת, לפי החלופה של הטרדה אחרת מגדיר חוק הגנה על הפרטיות, מצטט מסעיף 2.1 לחוק הפרטיות. שמענו פה מעו"ד כהן, שהבילוש וההתחקות אחריו הטרידה אותו ממש. על פניו, כבר התבצעה עבירה. אני מאוד שמח שחברתי רוצה לומר לנו איך לנהל את הגנתנו, אנו סבורים שהפגיעה בפרטיות שמגולמת במעשיהם של הנאשמים מתגמדת לעומת הפגיעה בפרטיות שנעשתה על ידי הבנק.

הנאשם 1 :

אני לא מבין את הקשר בין הטענה שלי לבין סיפור של אכיפה בדרנית. הייתה פה מנהלת הבנק שאין לה מושג שדבר כזה קרה בכלל, היא ביקשה להסיר את הדבר הזה ובאיזה שיטות זה לא מעניין אותה. האמצעים שמבחינתה היו רלוונטיים או לגיטימיים הם היו חופשיים לחלוטין. בין היתר, נשכר האדון הזה וביצע פעולות למשל חקירות של בני משפחה שלי, הם תוצרים של מידע מודיעיני מוקדמת. זה לפני הצדק והיושר וההגיונות. אתמול העידה הדוברת בחומר יש אינדיקציה החומרים והסרטונים היו אצלה ביד ופתאום לא. אחת הטענות היסודיות במובן חוקתי, עוסק בשאלה האם השלטון סימן מטרה היא לחתור לכתב האישום לפי ראיות שהצטברו. מה שאני חווה הם לא בודקים. בין היתר, הייתה טענה שהם לא בודקים, מגיע אותו קופרברג, אומר זה סם זוננשיין, מגיע סם זוננשיין, בסרטון מאוקטובר 2014, צוות מקצועי עם אוזניות דברים אחד עם השני, מספר אנשים. מי הם אותם אנשים? אין לי מושג. אומרים להם לרשום את מספרי הרכב של כל האנשים שהיו במקום, הם פותחים חקירה לגבי אחרים. המוטיבציה להפללה, כלומר, אותו אדוארד שהעיד פה, אותו אירוע שאני הגעתי להפגין ליד הבית, מה שנקרא התחממות האווירה הם מתארים כדבר חיובי, שומעים את זה. ההקלטה היא קטועה, כלומר, הווידאו הוא לא רצוף, חלקים מסוימים מועלמים מראש. למחרת לא הייתה שום הפגשה, נוסע אדם אחריי, שאני הולך למקום איקס ואחרי זה מתאר אותי ברחוב. בית המשפט ייתן את הדעת על ההיקף של המעקב לאור טענה שקרית. זה לא מכשיר מניעתי בפני הפגנה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

31 דצמבר 2018

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

ב"כ המאשימה:

אני חוזרת ואומרת. אין שום זכות בחוק לחוקרים פרטיים לנדון שמבקש את החומר ומקבל אותו. אנו מדברים על הפעולה של החוקר הפרטי והיא נמצאת בתוך האזור השיפוטי של חוקר החוקרים הפרטיים. ההגנה עד לרגע זה לא ביססה את הרלוונטיות של החומרים האלה. זה לא יכול לסייע להם כהוא זה לא בטענה של אכיפה בררנית, אין בדל של ראיה לעבירה פלילית, זה שהם קוראים לזה פגיעה בפרטיות זה לא, זאת פעולה בחסות החוק על פי חוק החוקרים הפרטיים. אני נותנת את המסגרת המשפטית, אני לא מדברת על החומר המסוים הזה. חברי עו"ד סרגוביץ' ציטט מחווק הגנת הפרטיות, פעילות על פי דין של חוקר פרטי אין לה ולו דבר עם חוק הגנת הפרטיות, היא קשורה לחוק חוקרים פרטיים. אני מבינה את חברי, נאשם 1, על הסקרנות שאוחזת בו כדי לקבל את החומרים כמו שחברי, נאשם 1 יוצא למחוזות אחרים בנוגע לעדים ומקבל לידי מיני חומרים שאינם קשורים בגדר המחלוקת, כך גם כאן. וסעיף 108 הוא לא כלי שנועד לאדם שעקבו אחריו לקבל באמצעותו את החומרים. כפי שאמרתי בתחילת הדיון, מאחר ואנו כאן להכריע לגופו של עניין אנו צריכים לראות את החומרים ואנו נראה את החומרים אבל צריך לבחון את החומרים.

ב"כ בנק לאומי:

היקף החומר לא רב. החומרים כאן בבית המשפט. ראשית, אבקש להעיר שקפצו להגיב על דברי חברתי שהיא לא יודעת מה יש בחומר. גם ההגנה לא יודעת מה יש בחומר. אומר שהועלו טענות שונות שאני לא מקבלים ולא מסכימים להם. החומר שהתבקש והרלוונטיות שלו ככל שהוא רלוונטי יימסר.

החלטה

על מנת לקבל החלטה מושכלת בבקשה בית המשפט נדרש לעיין בחומרים. בנוסף, בית המשפט סבור כי יש לקבל את עמדת המאשימה להסכמתה לעניין העברת חומרים מתוך החומרים שנאספו על ידי החוקר הפרטי.

החומרים יועברו היום על ידי נציגת הבנק הן לבית המשפט והן למאשימה. המאשימה תעביר עמדתה לבית המשפט וזאת בתוך 7 ימים לאחר קבלת עמדת המאשימה תתקבל החלטה שתועבר לצדדים.

ניתנה והודעה היום כ"ג טבת תשע"ט, 31/12/2018 במעמד הנוכחים.

אמיל מלמד

שמואל מלמד, שופט